

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ M.**, bývajúcej v M., zastúpenej JUDr. J., advokátom so sídlom v B., **2/ J.**, bývajúceho v M., **3/ V.**, bývajúceho v M., (navrhovateľ **4/ J.** zomrel X., jeho právnymi nástupcami sú navrhovatelia **5/**, **19/**, **20/**), **5/ E.**, bývajúceho v M., **6/ J.**, bývajúceho v M., **7/ J.**, bývajúceho v M., **8/ L.**, bývajúceho v M., **9/ J.**, bývajúceho v M., **10/ A.**, bývajúceho v M., **11/ I.**, bývajúceho v Z., **12/ J.**, bývajúceho v M., **13/ M.**, bývajúceho v M., **14/ J.**, bývajúceho v B., **15/ J.**, bývajúceho v B., **16/ S.**, bývajúceho v M., **17/ E.**, bývajúceho v M., **18/ T.**, bývajúcej v M., **19/ J.**, nar. X., naposledy bývajúceho v S., zastúpeného opatrovníčkou D., tajomníčkou Okresného súdu Bratislava V, **20/ H.**, bývajúcej v M., proti odporkyni **D.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M., advokátom so sídlom v B., **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 20 C 448/2000, o dovolaní navrhovateľky **1/ M.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. februára 2008 sp. zn. 4 Co 149/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 24. mája 2005 č.k. 20 C 448/2000-160 v spojení s opravným uznesením zo 7. februára 2007 č.k. 20 C 448/2000-177 uložil navrhovateľom povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania, a to navrhovateľke **1/** v sume 10 959,30 Sk, navrhovateľovi **2/** v sume 9 043,80 Sk, navrhovateľovi **3/** v sume 9 105,10 Sk, navrhovateľovi **4/** 8 060,40 Sk, navrhovateľovi **5/** v sume 8 613,40 Sk, navrhovateľovi **6/** v sume 8 224,30 Sk, navrhovateľovi **7/** v sume 8 992,50 Sk, navrhovateľovi **8/** v sume 8 992,50 Sk, navrhovateľovi **9/** v sume 8 552,10 Sk, navrhovateľovi **10/** v sume 8 552,10 Sk, navrhovateľovi **11/** v sume 8 828,60 Sk, navrhovateľovi **12/** v sume 8 613,40 Sk,

navrhovateľovi 13/ v sume 8 224,30 Sk, navrhovateľovi 14/ v sume 6 348,80 Sk, navrhovateľovi 15/ v sume 6 615,30 Sk, navrhovateľovi 16/ v sume 6 451,40 Sk, navrhovateľovi 17/ v sume 6 502,70 Sk a navrhovateľovi 18/ v sume 7 793,90 Sk. Rozhodnutie odôvodnil plným úspechom odporkyne v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a vznikom trov jej právneho zastúpenia v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., celkom za 6 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, 5x účasť na pojednávaníach v dňoch 12. septembra 2002, 21. novembra 2002, 6. februára 2003, 10. apríla 2003, vyhlásenie rozsudku), pričom vychádzal z hodnoty pohľadávky každého z navrhovateľov voči odporkyni; za úkon právnej služby – vyjadrenie k žalobe uplatnený vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia náhradu nepriznal, nakoľko v čase podania tohto vyjadrenia odporkyňa nebola zastúpená advokátom.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľov 1/ - 18/ uznesením z 29. februára 2008 sp. zn. 4 Co 149/2007 napadnuté uznesenie okresného súdu z 24. mája 2005 č.k. 20 C 448/2000-160 v spojení s opravným uznesením okresného súdu zo 7. februára 2007 č.k. 20 C 448/2000-177 zmenil tak, že navrhovateľom 1/ až 20/ uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania, a to navrhovateľke 1/ sumu 10 045 Sk, navrhovateľovi 2/ sumu 8 140 Sk, navrhovateľovi 3/ sumu 8 720 Sk, navrhovateľovi 5/ sumu 8 720 Sk, navrhovateľovi 13/ sumu 8 050 Sk, navrhovateľke 18/ sumu 7 730 Sk a navrhovateľom 5/, 19/ a 20/ spoločne a nerozdielne sumu 8 020 Sk (navrhovatelia 5/, 19/ a 20/ sú právni nástupcovia pôvodného navrhovateľa 4/ J., ktorý zomrel v priebehu konania dňa X.). V ostatnej časti napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odporkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka 1/ M. a žiadala uznesenie krajského súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa tak, že bola zaviazaná zaplatiť odporkyni titulom náhrady trov konania 10 045 Sk zrušiť a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie. Namietala spôsob vyčíslenia trov konania, ktorý je v rozpore s § 17 ods. 2, 4 vyhlášky č. 240/1990 Zb. Právny zástupca odporkyne zastupoval v konaní len jednu osobu, preto nemá nárok na náhradu trov od každého z navrhovateľov samostatne. V danom prípade nešlo ani o spojenie viacerých vecí, preto z titulu náhrady trov právneho zastúpenia zástupcovi odporkyne prislúcha tarifná odmena len za zastupovanie jednej osoby. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, z čoho mal súd za preukázané, že právny zástupca odporkyne je platiteľom DPH a na základe čoho navýšil trovy právneho zastúpenia v uvedenom smere. Súd vychádzal aj z nesprávneho základu pre vyčíslenie trov konania, a to

z hrubej mzdy navrhovateľov. Poukázala tiež na to, že jej prvý právny zástupca JUDr. U., ktorý vypracoval návrh na začatie konania, označil nesprávneho odporcu, v dôsledku čoho bol návrh zamietnutý. Keďže JUDr. U. zomrel, nemá už možnosť domáhať sa od neho náhrady škody, preto podľa jej názoru z hľadiska dobrých mravov ide o špecifický prípad hodný osobitného zreteľa, k čomu mal súd prihliadnúť pri rozhodovaní o trovách konania. So zreteľom na všetky okolnosti prípadu nemožno vylúčiť, aby súd prihliadol, hoci celkom výnimočne, aj na okolnosti tkvejúce v osobe alebo pomeroch účastníka, ktorý sa domáha ochrany proti neoprávnenému zásahu. Súd mal v danom prípade prihliadnúť aj na špecifické okolnosti situácie a porušovanie dobrých mravov zo strany odporkyne. Odvolací súd sa vecou dostatočne nezaoberal, vychádzal z nesprávnej právnej kvalifikácie, a preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru.

Odporkyňa vyjadrenie k dovolaniu nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie

o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie (mediálny) o trovách konania.

I keď dovolanie navrhovateľky 1/ smeruje v danom prípade proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu, nie je tento mimoriadny opravný prostriedok navrhovateľky 1/ podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. procesne prípustný, lebo dovolaním je napadnuté také uznesenie, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesenia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Dovolanie navrhovateľky 1/ v tejto časti by vzhľadom na uvedené bolo procesne prípustné, iba ak by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo postihnuté niektorou z vád podľa § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Na vadu takejto povahy je dovolací súd povinný vždy prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.). So zreteľom na túto povinnosť sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka v dovolaní netvrdila, že by konanie bolo postihnuté procesnými vadami v zmysle § 237 O.s.p. a procesné vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania navrhovateľky 1/ preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Navrhovateľka 1/ po obsahovej stránke jednoznačne namieta nesprávne právne posúdenie v otázke náhrady trov konania, čo výslovne uviedla aj v dovolaní, teda vyvodzuje

opodstatnenosť dovolania z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne právne posúdenie veci nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. I keby tvrdenia dovolateľky boli prípadne opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mohla mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že procesnú prípustnosť dovolania navrhovateľky 1/ nemožno vyvodiť ani z § 239 O.s.p., ani z § 237 O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky 1/ v tejto časti odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. So zreteľom na to sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľka 1/ nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyni (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. marca 2010

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková